

Aktivnosti *Hrvatskog sociološkog društva* posljednjih su nekoliko godina počele zamirati. Stručni skupovi se rijetko i teško organiziraju, sekcije se ne sastaju, tribine se ne održavaju tako da se Društvo u javnosti pojavljuje sporadično i uglavnom nezapaženo, isključivo preko povremenih izlaza *Revije za sociologiju*, *Socijalne ekologije* i *Polemosa*. U formalnopравnom pogledu Društvo je u polupostojanju - još uvijek nije registrirano i nema odobren *Statut*.

Nema sumnje da je ovakvom razvoju situacije pridonijela, između ostalog, činjenica da Društvo nije ni sadržaj ni oblike svoga rada prilagodilo novoj društvenoj i političkoj zbilji u Hrvatskoj. Premda oduvijek ponajprije strukovna udruga, Društvo je u razdoblju prije uspostave višestranačja služilo i kao alternativna politička tribina na kojoj su izricani kritički stavovi o mnogim društvenim pitanjima koji se drugdje ne bi mogli iskazati, a u okviru rasprava na njegovim sekcijama i tribinama stvarani su temelji niza društvenih pokreta, nevladinih organizacija, političkih stranaka i civilnog društva u cjelini.

S druge strane, sociologija u Hrvatskoj razmjerno je nespremno dočekala i pratila društvene promjene do kojih je u zemlji došlo devedesetih godina. Radovi koji su istraživali i promišljali nove fenomene ostale su rijetki i bez cjelovite deskriptivne i teorijske sinteze.

Smatramo stoga da smo došli do točke kad je potrebno temeljito, u najširem krugu članstva, promisliti svrhu i ciljeve kao i oblike i sadržaje djelatnosti Društva. Ključno pitanje na koje treba naći odgovor jest, dakako, što članstvo može od Društva očekivati i dobiti? Je li to samo primjerak *Revije*, ili pak niz drugih koristi koje bi strukovna udruga trebala moći osigurati članovima, kao što je zaštita profesije i profesionalnih interesa, uspostava standarda i normi profesije (metodologijski i etički kodeks), organiziranje domaćih i međunarodnih skupova radi unaprijeđivanja discipline ali i radi povezivanja istraživača i institucija, posredovanje s ministarstvima, zakladama i nezavisnim kapitalom radi osiguravanja sredstava za istraživanja i druge.

Raspraviti bi trebalo i koji bi načini rada bili svrhama i ciljevima Društva najprimjereniji. Jesu li sekcije dobar način za koordinaciju istraživačkih napora, a ako jesu, za kojim sekcijama postoji potreba? Kako od tribina napraviti zanimljiv i značajan događaj? Treba li uz jedan ili dva godišnja stručna skupa organizirati i *ad hoc* skupove na društveno značajne teme i pokušati preko njih utjecati na donositelje odluka i javno mnijenje? Treba li uz redovito članstvo predvidjeti i članstvo za studente sociologije, i mogu li oni, budući da se radi o najdinamičnijoj skupini u cijeloj društvoslovnoj zajednici, značajnije doprinijeti ostvarivanju svrha Društva? Treba li društvo i dalje imati organizaciju samo u svom sjedištu ili treba formirati i regionalne podružnice?

Stoga držimo da bismo Skupštinu Društva koja će se održati u 30. ožujka 2001. godine i koja bi trebala na više načina predstavljati prekretnicu u njegovom radu, trebali dobrim dijelom posvetiti ovim i drugim temeljnim pitanjima njegova rada.

Prof. Dr. Sci. Ozren Žunec